

საქმე #-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

02 აგვისტო, 2018 წელი
თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ა-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ჯ**-----, დაბადებული 1-----,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #----- დაოჯახებული, საშუალო
განათლების მქონე, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული: ქ-----
-----, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----
ადვოკატი - **ს**-----

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1²-
ლი ნაწილი** - ძალადობა, ესე იგი სისტემატური ცემა და სხვაგვარი
ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე ან 118-ე
მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1.სასამართლომ დაადგინა:

ჯ----- და ი----- 2----- იმყოფებიან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში, რომლებიც ერთად ცხოვრობენ ქ-----
წლების განმავლობაში, 2----- ჩათვლით, ჯ-----
საყოფაცხოვრებო კონფლიქტის და სიტყვიერი შელაპარაკების ნიადაგზე
სისტემატიურად ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებდა არარეგისტრირებულ
ქორწინებაში მყოფ ი----- კერძოდ, მრავალჯერადად, ხელის
გამოყენებით, აყენებდა დარტყმებს სხეულის სხვადასხვა არეში, რამაც ი-----
-----ს ფიზიკური ტანჯვა გამოიწვია.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა ჯ-----
---ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ჯ-----ს მიერ ძალადობა, ესე იგი სისტემატური ცემა და სხვაგვარი
ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე ან 118-ე
მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დასტურდება სისხლის სამართლის
საქმეში არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი
მტკიცებულებებით: დაზარალებულ ი-----ს გამოკითხვის ოქმით,
მოწმეების - გ----- გამოკითხვის ოქმებით,
შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, ბრალდებულის დაკავების
ოქმით, სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით და საქმეში
არსებული სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რასაც ეთანხმება თავად
ბრალდებულიც.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ჯ----- ჩაიდინა:

ძალადობა, ესე იგი სისტემატური ცემა და სხვაგვარი ძალადობა, რამაც
დაზარალებულის ფიზიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული
**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1²-ლი
ნაწილით.**

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

ჯ-----ს მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ, ისე დამამძიმებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, კერძოდ, სასამართლო ითვალისწინებს დაზარალებულის პოზიციას, რომ არ სურს ბრალდებულის მკაცრად დასჯა, ასევე იმას, რომ ჯ-----ი აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს. თუმცა მიუხედავად ამისა, ჩადენილი ქმედების ხასიათის და საშიშროების გათვალისწინებით, ქმედების სისტემატიურობის მხედველობაში მიღებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ სასჯელი განსაზღვრული უნდა იქნას თავისუფლების აღკვეთის სახით, პირობითი მსჯავრის გამოყენების გარეშე.

ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, ჯ-----ს მიმართ უნდა იქნეს გამოყენებული სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, მის მიერ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავეს რესოციალიზაციას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დაადგინა:

ჯ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1²-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა - 1 (ერთი) წლის ვადით.

მსჯავრდებულ **ჯ**----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან -----

სისხლის სამართლის საქმეზე დართული საგნები და ნივთები:

– შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას გადაღებული ფოტომასალა ერთ დისკად, რაც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახული იქნას საქმის შენახვის ვადით.

– **ჯ**-----სგან და **ი**-----სგან ამოღებული ტანსაცმელი ორ პაკეტად, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს მათ კანონიერ მფლობელებს, ან მათი ნდობით აღჭურვილ სხვა პირებს.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი